

rigtigt, vil den høitærede Miniſter, naar Sagen igjen kommer til Miniſteriet, lade ham faae den halve Underſtøttelse, thi efter alle de Vidneſkbyrd, der foreligge, er der ingen Grund til at tvivle om, at den paagjældende Lærer har Krav paa at faae Underſtøttelse til ſin aandsſvage Datter, da han er overmaade uheldig ſtillet.

Miniſteren for Kirke- og Underviſningsvæſenet (Seavenius): Hvis dette Andragende henviſes til mig, ſkal jeg tage Sagen i dens Helhed under Overveielſe, og jeg haaber, at jeg vil kunne komme til det ſamme Reſultat, ſom den ærede Ordfører for Udvalget nu har udtalt her i Thinget.

Da ikke Flere ønskede at udtale ſig, var Forhandlingen ſluttet, og man gik til Afſtemning.

Indſtilling under Nr. 5 af Udvalget (ſe Tillæg B. Sp. 1373—74) vedtoges enſtemmig med 60 Stemmer.

Det følgende Afſnit, der ſattes under Forhandling, omfattede Indſtillingerne under Nr. 6 og 7, vedrørende Krigsminiſterien.

Ordføreren (Th. Nielsen): Indſtillingen under Nr. 6 angaar et Andragende fra Premierlieutenant Bilmanns Huſtru om en Hjælp til hendes Mandſ Ophold paa Sindsſygeanſtalten. I Betænkningen Nr. 83 er det udviklet, hvorledes Stillingen er for denne Familie. Manden har en mindre Penſion paa 600 Kr., og der er flere uforſørgede Børn; han er paa Sindsſygeanſtalten, og Overlægen der har erklæret, at han ikke kan leve ret længe, men hans ſidſte Dage kunne maaffe formildes Noget, derſom han kunde faae anden Klafſes Forpleining. I Overenſtemmeſe med hvad der er ſtet i lignende Tilfælde, foreſlaar Udvalget dette Andragende henviſt til Krigsminiſterien, idet man finder det ret rimeligt, at der ydes den paagjældende Familie en Underſtøttelse, ſaa længe Manden er i den nævnte beklagelige Stilling. — Indſtillingen under Nr. 7 angaar et Andragende fra Enken efter en Ritmeſter Langhorn, der anſøger om en Underſtøttelse. Ogsaa med Henſyn hertil vil man ſe af Betænkningen, at denne Enke er temmelig ilde ſtillet, idet hun ikke har Noget at leve af paa ſine gamle Dage, da han nu ikke længere kan taale at undervife. Hun har kjæmpet efter bedste Evne for at forſijene Underholdet til ſig ſelv og ſine Børn ved privat Underviſ-

ning i Skoler. Naar Udvalget foreſlaar dette Andragende henviſt til Miniſterien, er det begrundet i, at der er Enkelte, der have været i lignende Stilling, Enker efter Reſerveofficerer, ſom ere blevne affledigede efter den ſidſte Krig uden at have faaet Penſion, hvem man ſenere har tilſtaaet en mindre Underſtøttelse. Jeg ſkal ſaaledes henviſe til En, fra hvem der nylig har været et Andragende, nemlig fra Enken efter en Kapitain Schönberg, tror jeg det var; der har i Alt været en 3 à 4 Stykker, ſaa vidt jeg huſter. Det er i Overenſtemmeſe med denne Praxis, at man foreſlaar ogsaa dette Andragende henviſt til Miniſterien.

Krigsminiſterien (Bahnsen): Jeg ſkal i Anledning af diſſe to Indſtillinger kun udtale, at hvis diſſe to Andragender af Thinget henviſes til Krigsminiſteriet, ſkal jeg tage under nærmere Overveielſe, hvorvidt der kan være Anledning til at gjøre Noget for de paagjældende Individuer. Saa vidt jeg allerede ſender til Sagerne, tror jeg, at den ærede Ordfører har Ret i, at man ved at følge Analogien af, hvad man har gjort i de ſenere Aar, ogsaa vil komme til paa en kommende Finantslov at opſtille større eller mindre Underſtøttelser til de her omtalte Perſoner. — Efter denne Udtaleſe om mit Standpunkt i de foreliggende Tilfælde ſkal jeg dog tillade mig en ganſke kort almindelig Bemærkning med Henſyn til ſaadanne Underſtøttelser. Det vil nemlig næppe være undgaaet det høie Things Opmærksomhed, at Antallet af diſſe Underſtøttelser, ſom vi have paa Finantsloven under Krigsminiſteriets Konto II, er ſteget meget betydelig i de ſenere Aar. Exemplet ſmitter, og det kan jeg overordentlig godt forſtaa. Fører en Enke, at den her omtalte Enke har faaet Underſtøttelse, ſaa kommer hun og andre Enker. Man kan derfor viſtno forudſige, at efterhaanden vil der komme et ikke ringe Antal Andragender fra affledigede Officerer og Underofficerer eller deres Enker om Underſtøttelse, og jeg finder det ganſke naturligt, at man her paa Statens Vegne kommer diſſe mindre heldig ſtillede Medborgere og Medborgerinder til Hjælp. Jeg finder, at det er retfærdigt, og det har min fulde Sympathi — med Henſyn til Realiteten. Men med Henſyn til Form en ma jeg ſige, at jeg ikke kan være ganſke fornuet, for ſaa vidt Krigsminiſteriets ordinære Budget direkte belafteſ med diſſe Underſtøttelser. Det vil være i det høie Things Grindring, at man ofte anſtiller temmelig minutioſe Sammenſigninger mellem de forſjellige Aars Bevillinger til Krigsminiſte-